

8+

VLINDERTJE

PetraLouise Muris

“Vlindertje.”

Sprookje geschreven en geïllustreerd

door PetraLouise Muris

Lezen vanaf 8 jaar.

Waarom ergens lid worden of betalen?

Alle geschreven kinderboeken van bovenstaande auteur zijn **zonder reclame** of **gebedel** voor goede doelen of stichtingen **gratis** voor **eigen gebruik** te downloaden of te printen van: kinderboek-online.nl

Let op de voorwaarden op bovenstaande site.

Deze **kindvriendelijke site** is voorzien van **kindveilige keurmerken**.
Wereldwijd geregistreerd.

Enkele lange woorden hebben een afbreekstreepje!
Het zijn geen officiële lettergrepen!

Hoofdstuk - Bladzijde

1	3	Het vreemde huisje.
2	6	De oude man.
3	9	De giftige toversoeptje.
4	12	Vlindertje.
5	16	Naar huis.

HOOFDSTUK 1

HET VREEMDE HUISJE.

Het is al een tijd geleden dat Merel in het grote dichte woud verdwaalde. Gelukkig vond zij een huisje waar zij mocht logeren.

Merel wist toen nog niet dat er iets vreemds met dat huis was. De bewoonster ervan was een heks dat haar

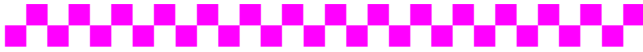
huis had behekst.

Dat deed zij om Merel's gedachten te kunnen horen.

Overal loerden oogjes naar het arme kind. Zo kon het huis Merel gade-slaan.

Toch was het huis niet machtig genoeg.

Buiten kon het huis niets zien en ook niets horen.

Maar de heks had een hulpje nodig.
En Merel die in het grote woud was
verdwaald, vond zij erg lief.
Zij wist immers waar Merel zo-al aan
dacht? Dat had het huis haar verteld.

Zij liet Merel vele werkjes doen.
En die dacht dat zij na een poosje wel naar
huis zou worden gebracht.
Maar de boze heks liet haar niet meer
gaan.

Zoals ik vertelde werd Merel, als zij thuis
in het heksen-huisje was, de hele dag
bekeken. En als zij wilde vluchten, stond
daar zomaar uit het niets altijd weer die
boze heks.

Die krijste dan: "foei kind, jij wilt toch geen heksensoep over jouw hoofd? Als je dat over jou heen krijgt verander jij meteen in alles wat ik maar wil!"

Merel werd altijd weer naar het huisje terug-gejaagd. Zij was erg bang voor de boze heks. Daarom huilde zij vaak om haar moeder. Zij smeekte de heks of zij weer naar huis mocht.

De heks kreeg geen mede-lijden, zij mocht niet meer weg. De boze heks liet Merel schrobben en boenen maar koken? Nee dat mocht zij niet.

HOOFDSTUK 2 DE OUDE MAN.

Na een tijdje had de heks Merel geleerd hoe zij padden-stoelen en kruiden moest herkennen. Welke giftig waren en welke eetbaar.

Eindelijk is de dag gekomen dat Merel zelf-standig kruiden mag zoeken.

De heks weet immers dat zij nooit weg zal lopen?

Merel weet niet hoe zij thuis kan komen.

Zij weet de weg niet meer terug.

Het meisje plukt fluitend kruiden.

Terwijl zij zo bezig is staat daar ineens een oude man.

Zij kent die man, hij komt vaak langs voor een praatje.

Hij zou haar vast kunnen helpen om de heks te ontvluchten.

Hij zou waarschijnlijk de weg wel kennen in dit dicht beboste woud.

Dan zou zij eindelijk naar haar mama kunnen.

Net als zij het hem wil vragen vraagt de oude man met een krakende stem: "wat doe jij hier kind?"

"Ik pluk kruiden meneer.

Die kruiden moeten in de soep."

Merel vertelt uit angst dat het geen gewone kruiden zijn, maar giftige.

Zij vertelt dat de kruiden voor de ver-schrik-ke-lijk enge toversoep zijn. En dat hij moet oppassen.

"Aha.., ha, ha" lacht de oude man.

Hij denkt dat Merel een grapje maakt.

"Ha, ha toversoep! Hoe verzin jij het!

Lekker, ik lust soep.

Zeg jouw oude tante dat ik snel weer eens langs kom. Ik heb nu geen tijd.

Ik vertimmer mijn schuurtje.

Kijk eens goed tussen die bomen daar?

Het valt haast niet op maar daar staat mijn schuur.

Kom eens kijken als die af is."

"Ja meneer," zegt Merel.

HOOFDSTUK 3

DE GIFTIGE TOVERSOEP.

Merel zou de oude man kunnen vertellen dat zij bij een heks woont.

Dat het haar tante niet is.

Zij zou kunnen vertellen dat zij niet naar huis mag.

Zij durft het niet te vertellen.

Zij is zo bang dat de heks, uit het niets, weer voor haar neus staat.

Dus groeten zij elkaar en gaan ieder hun weg.

Merel loopt naar het heksen-huis.

Zij bedenkt dat zij toch iets aan de oude man had willen vragen.

Zij had willen vragen of hij de weg naar het dorp wist.

Zij houdt zich voor, als er een kans voor is, het de volgende keer te vragen.

Nu zij binnen is kijkt de heks hals-reikend uit naar de vers geplukte kruiden.

Zij hakt ze fijn en gooit ze in de soeppan. De soep is voor de oude man die vaak langskomt voor een praatje.

De heks heeft een hekel aan hem.

Zij vindt dat hij teveel kletst maar vooral dat hij teveel vragen stelt.

Zij wil niet dat hij te weten komt dat zij geen tante van Merel is.

Daarom brouwt zij de giftige soep om van hem af te komen.

Merel hoopt dat hij niet komt.

Zij weet immers dat hij het druk heeft?

Dan, na een klein uurtje klopt de oude man toch op de deur.

Merel schrikt, zij wil hem waar-schuwen.

Maar het huis hoort haar gedachten en verklapt die aan de heks.

HOOFDSTUK 4 VLINDERTJE.

De heks schreeuwt boos: "Merel toch!
Jij moet wel naar mij luisteren en
gehoor-zaam zijn.
Jij weet toch nog wel waarvoor ik jou
had gewaar-schuwd?
Ik kan jou nu niet hier hebben!"

Klets!

De heks smijt ineens toversoep over het
hoofd van Merel.

Voor Merel er zelf erg in heeft, fladdert
zij het raam uit.

Zij is verbaasd dat zij ineens kan vliegen.

Met een boog vliegt zij door het raam.

Zij vliegt heen en weer terug.

Dan vliegt zij recht-streeks naar de
spiegel.

"OCH NEE!" schrikt zij.

"Nu weet ik hoe het komt dat ik kan vliegen.

Ik zie een blauw vlindertje in de spiegel!"

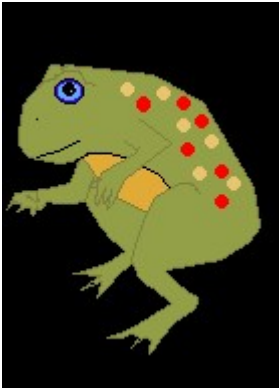
Zij schrikt: "hoe moet ik de oude man nu waar-schuwen! Hij hoort mij vast niet.

HOORT U MIJ?

GA NAAR HUIS ER DREIGT GEVAAR!"

De oude man hoort het vlindertje niet.
Hij loopt vrolijk naar binnen.
Net als hij wil groeten, gooit de heks
toversoep over zijn hoofd.

KLETS!

De oude man is plots een
pad.

Zo vrolijk als hij net nog
binnen-kwam, springt hij nu
geschrokken weg.

Het vlindertje vliegt hem achterna, maar
terug-toveren kan zij hem niet.

Vermoeid gaat zij op een
elven-bankje zitten.
Zij heeft niet door dat
een vogel haar bespiedt.

Dat vogeltje lust wel een vlindertje.
Hij vliegt op haar af.

Het vogeltje knippert maar heel even met zijn oogjes.

En in die tussen-tijd, verandert door de schrik, het vlindertje in een meisje.

In plaats van een vlindertje op het elven-bankje, zit Merel erop.

Het elven-bankje is veel te klein voor een kind. Het is immers maar een kleine padden-stoel tegen een oude boom-stronk?

Het breekt spontaan van de boom-stronk af.

Merel ploft op de grond en het vogeltje vliegt geschrokken naar zijn tak terug.

"Ik moet die dikke pad vinden." denkt Merel.

HOOFDSTUK 5

NAAR HUIS.

Merel zoekt de pad in de schuur van de oude man.

Daar werkte hij toch vaak?

Gelukkig! De pad houdt zich schuil onder de werk-bank.

"Hoe moet ik hem vangen," denkt Merel.

Zij rukt de sjaal van haar hoofd en gooit die over de pad.

De pad schrikt van de sjaal die pardoes bovenop hem valt.

Hij zit eronder gevangen en daardoor schrikt hij zo erg, dat hij plotseling weer in de oude man verandert.

De oude man pruttelt geschrokken:

"Merel, kind, wat gebeurt er met me!"

"De oude heks veranderde u in een pad.
Mij betoverde zij ook.
Ik werd een vlinder.
Gelukkig ben ik nu weer een meisje.
Meneer? Mag ik u iets vragen?
Wilt u mij alstublieft naar het dorp
brengen? Die heks is mijn tante niet.
Zij houdt mij gevangen.
Ik mag niet naar huis.
Ik ben zo bang dat zij plotseling
weer voor mij staat.
Dat deed zij eerder, weet u?"

"Zij denkt toch dat jij een vlinder bent?
Zij weet toch niet dat de betovering is
verbroken?
Ik zal het er op wagen.
Wij verlaten zo snel mogelijk dit grote
woud. Ik wil hier nooit meer wonen.
Ik ben erg bang geworden!"

Ik pak mijn paard dan ver-trekken wij meteen.

Snel, wij hebben geen tijd te verliezen!"

Het paard draaft zo hard mogelijk het grote woud uit.

Wat zijn Merel's ouders blij als hun dochter hun huis binnen-stapt.

Zij ver-wel-komen de oude man.

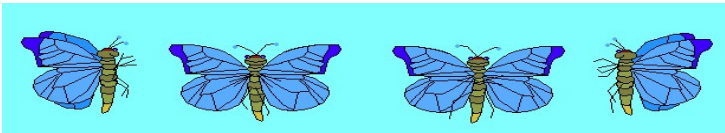
Als hij vertelt wat er is gebeurd mag hij voor altijd bij hen blijven.

Gelukkig durft de heks het woud niet uit.

En Merel wil daar nooit meer wandelen.

Niemand durft ooit het grote woud nog in.

Alle dorpe-lingen blijven veilig in het dorp.

EINDE.